

[Clausager.]

Eksport, da vi, som bekendt, ikke bruger Landbrugets Produktionsapparat fuldt ud.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Gram: Maa jeg til Oplysning om denne Sag sige, at de meget omtalte 88 Mill. Kr. fremkom, da Forhandlingerne med Tyskland om den sidste Handelstraktat enten var paabegyndt eller var under Forberedelse. De fremkom, da Landbrugsraadets Præsidium, hvori det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen sidder, sendte Opfordring ud til alle de forskellige Driftsgrene om at oplyse, hvor meget de ønskede at afsætte i det kommende Aar, hvor meget de ønskede at faa ind under Handelstraktatforhandlingerne. Dette beløb sig til de omtalte 88 Mill. Kr. Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen sagde, at han troede ikke, der var Mulighed for at gennemføre dette. Jeg har ikke forstaaet det saaledes, at det mindre Landbrug tog Afstand fra det, fordi den Produktion var unaturlig. Jeg tror, at de Organisationer, der fremkom med disse specificerede Opgørelser, sagde, at det var det Kvantum, der let kunde fremskaffes med det Produktionsapparat, de havde. Fra tysk Side blev det sagt i det blandede Udvalg, som drøftede disse Sager, og hvor der fra tysk Side deltog officielle Udsendinge fra den tyske Regering, at dette Tal var jo ikke lille, men man mente at kunne aftage de Varer, og man sagde, at naturligvis var Forudsætningen den, da de ikke havde Penge at betale med, at der maatte betales med Varer. Disse Varer havde de, og de vilde sælge dem. Hvis Priserne ikke i alle Tilfælde var saadan, at der kunde konkurreres, saa skulde vi kun give Oplysning om, hvilke Varer det drejede sig om, saa vilde Tyskland levere disse Varer til konkurrencedygtige Priser, og vi har Eksempel paa, at det er sket med Hensyn til Varer, som vi har meget haardt Brug for, f. Eks. Jernblik.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Andreasen: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har nu understreget de Forhandlinger, som jeg sagde vi havde ført i Landbrugsraadet, og de blev ført, før vi nogen Sinde tog fat paa Forhandlingerne med Tyskland. Der blev af Landbrugsraadet

udsendt et Spørgeskema til de forskellige Produktionsgrene, og da Svarene var kommet ind og vi saa det store Beløb, det drejede sig om, hævdede vi, at en Produktionsforhøjelse som den, der her vilde blive Tale om, kunde ikke foretages, uden at man i stor Udstrækning skulde indføre Raavarer, og de skulde netop indføres fra Lande, som vi ikke havde Handelsaftaler med, saadan som vi havde med de Lande, hvor vi skulde sælge de færdige Produkter, og da navnlig Tyskland. Saadan ligger Forholdet. Vi har derimod aldrig staaet over for det, som det ærede Medlem Hr. Clausager her har nævnt, at vi kunde afsætte for 88 Mill. Kr. mere, naar blot vi vilde købe Færdigvarer i Stedet.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, som i øvrigt slet ikke burde have Svar paa den, jeg havde nær sagt haanende Forespørgsel, han stillede til det mindre Landbrug, at vi, der sidder i Landbrugsraadet som det mindre Landbrugs Repræsentanter, sidder der med fuld Ret over for det mindre Landbrugs Organisation og Husmandsbevægelsen, og derfor behøver det ærede Medlem Hr. J. S. Foget ikke at haane det mindre Landbrug.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen hævder altsaa, at han som det mindre Landbrugs Repræsentant har været med til at fraraade, at den Eksport, som Landbruget selv har stillet i Udsigt, skulde gennemføres i sin fulde Udstrækning. Det er altsaa oplyst herfra.

Det ærede Medlem Hr. Rager, som oplæste Landbrugsraadets Skrivelse fra 1934, gjorde sig skyldig i, jeg havde nær sagt en Forvrængelse, men jeg tænker, det er en Misopfattelse. Af Skrivelsen, som det ærede Medlem oplæste, fremgik det, at det var den handelspolitiske Side af Valutacentralen, de vilde have opretholdt men det, vi har kritiseret, er den beskyttelsesmæssige Side af Sagen, og at man paa den Maade har vanskeliggjort vor Eksport og desuden skabt Valutavanskeligheder. Den Side af Valutacentralens Virksomhed, den beskyttelsesmæssige, er saa sandelig ikke slækket siden 1932, tværtimod er den udbygget til at blive det altheberskende.

Med Hensyn til Handelen med Tyskland vil jeg gerne sige, at hvad der er foregaaet under disse Forhandlinger, er ikke oplyst for os, som staar udenfor, paa anden Maade, men hvad angaar Handelen i 1936,